

De relevante wetsartikelen

Bron: [Moord, doodslag & dood door schuld: een eenvoudige uitleg - Van Breukelen Advocatuur](#)

Moord

Volgens [artikel 289 van het Wetboek van Strafrecht](#) maakt iemand zich schuldig aan moord als hij opzettelijk en met voorbedachten rade een ander van het leven berooft. Om te spreken van moord moet er dus sprake zijn van opzet. Dat betekent dat iemand weet en wil dat een gevolg intreedt door zijn handelen. Bij moord is dat gevolg de dood.

Daarnaast moet er sprake zijn van voorbedachten rade. Dat betekent kort gezegd dat er een vooropgezet plan is. Hoe kan een rechter oordelen dat er sprake is van zo'n plan? Het mooiste is als een verdachte in zijn dagboek zet: morgen na werk ga ik Jan met een bijl vermoorden. Als dat vervolgens gebeurt, is het makkelijk. Zo simpel is het in de praktijk natuurlijk niet. Een rechter kijkt naar alle feiten en omstandigheden. Heeft de dader zich voorbereid door bijvoorbeeld een pistool te kopen, het slachtoffer te achtervolgen, WhatsAppgesprekken te voeren met mededaders etcetera?

Doodslag

Volgens artikel 287 van het Wetboek van Strafrecht maakt iemand zich schuldig aan doodslag als diegene opzettelijk een ander van het leven berooft. Bij opzet wist of had de dader moeten weten dat zijn handeling de dood van iemand anders zou kunnen veroorzaken. Ook kan het zijn dat de dader wist dat het slachtoffer om het leven zou komen door zijn handeling, maar de dader heeft de aanmerkelijke kans aanvaard dat het slachtoffer zou overlijden. Dat heet 'voorwaardelijk opzet'.

Doodslag gebeurt vaak in een opwelling. Denk aan twee mensen ruzie hebben. De een ziet een keukenmes op tafel liggen, pakt het mes en steekt de ander dood. Er is bij doodslag geen sprake van voorbedachten rade. Er is dus geen sprake van een vooropgezet plan, maar op het moment van de daad is er wel sprake van opzet. De dader wist door zijn handelen dat de ander zou kunnen overlijden en heeft dit ook gewild.

Dood door schuld

In [artikel 307 van het Wetboek van Strafrecht](#) staat dat 'degene aan wiens schuld de dood van een ander te wijten is' zich schuldig maakt aan dood door schuld. Er is geen opzet vereist op de dood. De dader hoeft dus niet de wil te hebben om een ander om het leven te brengen. Wel heeft diegene verwijtbaar gehandeld. Door zijn schuld is de andere te komen overlijden.

Denk aan iemand die bloembakken aan zijn balkon heeft hangen, maar deze niet goed heeft bevestigd. Een beetje wind zorgt ervoor dat de bloembakken op een voorbijganger vallen waardoor deze overlijdt. De bewoner had niet de wil om de voorbijganger te doden, maar het is

wel zijn schuld. Ook een niet-handelen kan een veroordeling voor dood door schuld opleveren. Denk aan het niet bellen van een ambulance als iemand onwel wordt en achteraf overlijdt.

Tot slot kan er sprake zijn van een strafverzwarende omstandigheid. Bij dood door schuld is dat roekeloosheid. Roekeloosheid is de zwaarste vorm van schuld. Het is nog net geen opzet. De dader wilde de dood nog steeds niet, maar heeft zich wel enorm onvoorzichtig gedragen. Zo was in [deze zaak](#) sprake van roekeloosheid. De dader was stoer aan het doen en aan het spelen met een wapen. Hij was onder invloed van softdrugs en had geen verstand van wapens. Ook waarschuwde iemand al dat het wapen niet goed was. Tot slot had hij niet gekeken of het wapen geladen was. Toch schoot hij ondanks alles met het wapen en raakte daarbij het hoofd van het slachtoffer. Deze is daarna overleden.